ततः स तत्पिता तेन तनपेन समं पयौ दीपात्तरं स्रुषाकेतोर् विणिज्याच्यपदेशतः । 🚳 तत्र देवस्मितां नाम धर्मगुप्ताद् बणिग्वरात् स्वपुत्रगृक्तिनस्य कृते कन्याम् ऋयाचत । 🕫 धर्मगुप्तस् तु संबन्धं न तम् ऋङ्गीचकार सः त्रालोच्य ताम्रलिप्तां तां दूरां **इ**व्हितृवत्सलः । 70 सा तु देविस्मिता दृष्ट्रा गुरुसेनं तदा 'एव तं तदुणाकृष्टचित्तवाद् बन्धुत्यागैकनिश्चया । ग मखीमुखिन कृबा च संकेतं सक् तेन सा प्रियेण पितृयुक्तेन रात्री दीपात् ततो ययौ । 72 ताम्रलिप्ताम् ऋष प्राप्य तयोः कृतविवारुयोः जायापत्योर् मिथःप्रेमपाशबद्धम् ऋभून् मनः । 73 म्रथ 'म्रस्तं पितिर प्रप्ति प्रेरितो उभूत् स्वबन्धुभिः कटारुद्वीपगमने गुरुप्तेनो बणिज्यया । 74 तच् च 'ग्रस्य गमनं भाषा तदा न 'ग्रङ्गीचकार सा सिर्ष्या देवस्मिता कामम् ग्रन्यस्वीसंगशङ्किनी । 75 ततः पत्याम् ऋनिङ्ल्यां प्रेरयत्सु च बन्धुषु कर्तव्यनिश्वलो मुग्धो गुरुप्तेनो बभूव सः। 76 म्रथ गवा निराहारम् चक्रे देवकुले व्रतं. उपायम् रुक् देवो मे निर्दिशव् इति चित्रयन् । 77